03.11.22

9-А-Б клас

Історія України

вч. Рзаєва Н.О.

Тема: Соціально-економічний розвиток.

Мета: охарактеризувати особливості соціально-економічного та культурного розвитку західноукраїнських земель; пояснити роль і місце українських земель у господарському житті Австро-Угорщини; з'ясувати причини та наслідки трудової еміграції; розвивати увагу, пам'ять, мислення, навички роботи з історичними картами та історичними джерелами; виховувати інтерес до вивчення історії своєї Батьківщини.

1. Опрацюйте опорний конспект:

У соціально-економічній сфері пануючими продовжували залишатись феодальнокріпосницькі відносини. Поміщикам на лежало 70% усіх земель.

Сільське господарство було малопродуктивним, оскільки базувалося на відсталій системі землеробства, примітивних знаряддях праці. Середнім вважався урожай сам-чотири. Поміщики намагалися збільшити свої прибутки за рахунок посилення експлуатації селян і збільшення панщини, оброку, зменшення земельних наділів. Усе це супроводжувалось повним безправ'ям селян, які цілковито залежали від волі поміщиків.

Низька економічна ефективність феодально-кріпосницької системи призвела до її кризи. Різке зростання населення і міст в імперії, розвиток товарно-грошових відносин у Європі сприяли розширенню внутрішнього і зовнішнього ринку. Це вимагало збільшення виробництва сільгосппродукції, особливо хліба (зерна). Виробництво хліба на продаж, тобто розвиток товарного землеробства, підірвало натуральний характер господарства, усю феодально-кріпосницьку систему, вимагало інтенсифікації виробництва за рахунок його раціоналізації, упровадження передових досягнень агрономії, застосування найманої праці і машин, що при водило до зрушень і в соціальній структурі суспільства (збільшення такої верстви, як наймані робітники). Поступово відбувається процес товаризації сільського

господарства (і в поміщиків, і в селян). Одним з проявів цього були чумацькі промисли, тобто торгово-візницька діяльність, пов'язана з продажем солі, в'яленої риби, дьогтю, хліба тощо. У середині XIX ст. чумаки завозили на Україну більше 8 млн. пудів солі щорічно, використовуючи для цього до 150 тис. возів. Чумакування сприяло первісному нагромадженню капіталу і соціальній диференціації населення.

У той час селяни України поділялися на три основні групи:

- а) поміщицькі;
- б) державні;
- в) вільні і козаки.

На Правобережжі кріпосні (поміщицькі) селяни становили 58 % населення, на Лівобережжі — 38 %, на Південній Україні — 25 %. У цілому селяни-кріпаки складали 40 % населення України в 1838 р.

На Лівобережній Україні (Полтавська, Харківська і Чернігівська губернії) поряд із зерновими вирощували також тютюн, коноплі і частково цукровий буряк, на Правобережжі (Київська, Волинська, Подільська губернії) спеціалізувалися на вирощуванні озимої пшениці і цукрового буряків. На Південній Україні (Катеринославська, Херсонська, Таврійська губернії) — пшениці на експорт і тонкорунному вівчарстві.

Найрозвиненішими в першій половині XIX ст. були такі га лузі промисловості:

- пукрова (перший цукровий завод в Україні збудували у 1824 р., після цього почалася «цукрова лихоманка»). У 1861 р. було вже 229 цукрових заводів, які давали великі прибутки, значна частина тодішнього центру Києва була збудована на «цукрові» гроші. Україна давала 3 млн. пудів цукру за сезон або 80% загальноімперського виробництва. До 1824 р. 1 фунт цукру коштував 2 рублі і вироблявся з кубинської сировини, згодом його ціна впала до 13 коп. і він став загальнодоступним. Колишні кріпаки українського по ходження Яхненки, Симиренки, козаки Терещенки стають в один ряд з титулованими цукрозаводчанами графами Бобринськими, Потоцькими;
- гуральництво (винокуріння). На горілку в Україні переганяли до третини врожаю жита. З 1800 р. виробництво горілки зросло з 6 млн. відер до 40 млн.;
- суконна промисловість. У 1860 р. в Україні виробляли 2 млн. 200 тис. аршинів сукна. її центрами були Дунаївці на Поділлі та Клинці на Чернігівщині. У 1805 р. в Україні було 27 суконних заводів, а в 1859 р. 160;
- кам'яновугільна промисловість добували 6 млн. пудів вугілля на рік, що становило 33% загальноімперського. Донбас вийшов на друге місце в імперії за кількістю його видобутку, поступаючись лише Домбровському басейну (Польща). Велику роль у торгівлі відігравали ярмарки. На Україну припадало 40 % всіх ярмарків Росії. Значний товарообіг здійснювався на ярмарках у Харкові Хрещенському, Троїцькому, Успенському і Покровському. Промисловість і торгівля в Україні були в руках росіян. Серед власників фабрик росіяни складали 44,6 %, українці 28,7%, євреї 17,4%, а залишок інші національності.

Типи сільського господарства

Рівень економічного розвитку, ступінь забезпечення країн сільськогосподарськими угіддями й агрокліматичними ресурсами зумовлюють формування головних типів сільського господарства: споживчого і товарного

Через чорноморські й азовські порти вивозилося товарів на суму, що в 1825 р. становила 11 % загальноросійського експорту, а в 1860 р. — 32,2 %, Головним товаром експорту було українське зерно і сільгосппродукти. У 1853 р. експорт пшениці досяг величезної цифри в 1 млн. 302 тис. тонн.

Перше парове судно в Україні було збудоване у 1823 р. Близько 1860 р. в Україні діяло 40 тис. млинів, 18 макаронних підприємств, 100 салотопень, 254 шкіряні і 54 миловарні підприємства. За 1825-1860 рр. кількість промислових підприємств збільшилася майже втроє.

Отже, наприкінці 50-х років XIX ст. українська промисловість досягла певних успіхів. У деяких галузях (цукровій, кам'яновугільній, винокурній) вона набула загальноімперського значення.

3.Перегляньте відео: https://youtu.be/zhErATp6Kt0

4.Домашнє завдання: Прочитати пар.3-4 (пункт 1-2). Стор. 33 №1, №3 письмово.

Завдання надсилайте на освітню платформу Human, вайбер 097-880-70-81, або на ел. aдресу nataliarzaeva5@gmail.com